

Vergaderjaar 2011–2012

**22 452**

## **Internationalisering van het onderwijs**

**Nr. 33**

### **BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 juni 2012

In het Algemeen Overleg over internationale mobiliteit van 30 mei jl. heeft het lid Jadnanansing vragen gesteld over een tweetal urennormen voor Surinaamse studenten. Ik heb aan uw Kamer toegezegd deze schriftelijk te beantwoorden. Daarbij verwijs ik tevens naar mijn antwoorden op Kamervragen van het lid Jadnanansing van 5 april jl. over de 10-urennorm voor niet EER-studenten<sup>1</sup>.

De 10-urennorm en de 56-urennorm zijn normen van verschillende aard en met een verschillend doel. De 10-urennorm betreft het *maximum* aantal uren per week dat niet EER-studenten mogen werken. Deze regel voorkomt dat studenten van buiten de EER de regels voor de toegang tot de arbeidsmarkt omzeilen. Studiemigranten zouden anders immers feitelijk arbeidsmigranten worden.

Zoals reeds eerder is aangegeven in de beantwoording op de vragen van de leden Van Dijk en Van Bommel (Handelingen II, vergaderjaar 2008/09, nr. 3743) en de vragen van de leden Jadnanansing en Ferrier (Handelingen II, vergaderjaar 2009/10, nr. 3242), moet voorkomen worden dat het verrichten van arbeid voor de studiemigrant een hoofdactiviteit wordt. De maximumnorm van 10 uur werk per week of drie maanden fulltime werk in de zomermaanden waarborgt dat studie het hoofddoel is. Surinaamse studenten vallen als niet EER-studenten onder deze urennorm. Deze regeling werkt naar behoren en ik zie geen noodzaak om voor Surinaamse studenten een uitzondering te creëren.

De 56-urennorm daarentegen betreft een *minimum* aantal betaalde werkuren per maand en gaat over het al dan niet automatisch aangemerkt worden als migrerend werknemer in de zin van de Europese Richtlijn vrij verkeer van personen. Deze Richtlijn is alleen van toepassing op EU-burgers en dus niet op niet-EER-studenten, zoals Surinaamse studenten.

<sup>1</sup> Kamerstuk 2011–2012, Aanhangsel van de handelingen nr. 2680.

De 10-uren per week norm en de 56-uren per maand norm betreffen dus enerzijds een maximumnorm voor werken van niet-EER studenten naast hun studie, anderzijds een minimumnorm voor werken van EU-ingezetenen om te worden beschouwd als een werkende. Het zijn, zoals al eerder aangegeven, dus normen voor verschillende doelgroepen en doeleinden.

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,  
H. Zijlstra